

ΕΥΡΩΠΗ

*Για την Ευρώπη
Σίμος*

ΑΡΙΘ. 44
ΟΝΛ.

ΑΘΗΝΑΙ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1938

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τη β. 2
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36197

== Θὰ κατασκευασθῇ
τεχνητὸς χρυσός; ==

Ὁ Φλαμελ ἦτο διβλοπώλης σὲ νητὴς, φέρων μαζὺ τοῦ ἐπιμελεῶς τὸ ἴγ

ἐγένετο ἔκτοτε τὸ βιβλίον
βραβύ τοῦ Ἰουδαίου ; Κανείς
ὠρίζεται. Ἐχάθησαν διὰ παντός
αὐτοῦ.

Ο γονιός... κύριος, μαζί
 με δυο «κουτούβελas»,
 που τα κρατά πάντα από το
 χέρι, στάθηκε κι' αυτός και
 παρατηρεί καταστάλη κ τ ο ς
 την πρόσδο της Βιομηχανί-
 ας, ενώ τα «κουτούβελas»
 του παρκαριστούν εν
 βλέμμα εξευλομένο σαν
 γαμήνια, τους διαφόρους
 χρονιστισμούς και τις αν-
 ταγίες του φωτός πάνω
 στα εμπνεύματα...

—Πόσο εἶπατε τὴν τσάντα ;
—Τετρακόσιες εἴκοσι πέντε !
—Τὶ λέτε καλὲ ! Ἀκριβὰ ! πολὺ ἀκριβὰ !

Βιτρίνες, βιτρινολάτρες καὶ ἀγοραστές

Τὸ πρῶτο βιβλίο ἀποστάτῃ ἀπὸ Βιζάντιον καὶ ἀφ' ἧς

—Δὲν εἶναι ἀκριβὸς !
Τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τὸν πραγματικὸ ἀγοραστὴ
ποὺ τὰ βρῖσκει ὅλα πανάκριβα, ἢ... ἀνεπιθύμη-

Εἰς τὸ «Καζινὸ Ντὲ Παρί» τὸ «γὰρλο παριζιάνικον» μιουζικὸν χώλ, ἔκαμε κατ' αὐτὰς τὴν θριαμβευτικὴν
τοῦ ἐμφάνισιν ἕνα καταπληκτικὸν ἀνέκδοτ. ἀποτελλόμενον ἀπὸ τὰς ἑπτὰ ἀδελφὰς Μπλάκπουλ Σίστερς.

Μόνον μορφωμένοι
ἀστέρες θὰ λάμπουν

«Ο πατριάρχης αναδείχθηκε «έν πορτι» εις το Χόλντρινγκ κατά τα τελευταία χρόνια, εις το Ρόστερ Τέσλο. Η—ήρ τελεσιδικία της Φιλοφωνίας Σχολής του Πανεπιστημίου της Καλλιφρονίας, όταν επέστην εις τινος εις το φυλ. τ. παλαιοσύν. Η επιτυχία του δια τούτου

Η ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΘΝΜΗ ΟΨΙ ΤΗΣ

Η ΜΑΡΙΑΜ ΣΤΟΝ ΑΓΚΩΠ

Έξοχή

Ήρτε Άγνώπη εποχή
νά πάμε δέω έσοχή
νά ίνη γιάβρουμ γλέντι
μέ μπαγκαμά, μπουζούκ, βιολί
νά χάνη άφέντη ίσχυλί
καί μαγαφάς άφέντη !

Ν' άφήσης άναπαραντιά
κι' άπό προούμενη βραντυά
ν' άνοιξης πορτοφόλι
νά πής σέ φίλους μαγαλά
νά βάλουν ρούγα τους καλά
νά ίνουνε «σίκ» όλοι.

Νά ντώσης ύστερα παρό
ιστέ σπιτονοικοκυρά
νά στείλη Ρούφ ή Άννα
νά πάρη φέτα μιά όκά
χωρίς στρυχνίνη άτρικά
νά φάμε ή Μαγγουφάνα !

Η ΜΑΡΙΑΜ

ΠΑΛΗΑ ΣΑΤΥΡΑ

Η ζωντοχήρα

Μ' α μητέρα ζωντοχήρα
είχε την καλή τη μοίρα
νά παντρήψ με σπαθάτο
το κορίτσι της τ' άφράτο.

Μά την ίδια την ήμέρα
πού έγέννησε ή κόρη
έτυχε καί ή μητέρα
νά γενήσση έν' άγόρι.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Έρωσ καί ταγκό

ΣΚΗΝΗ 1η

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Τί γυναίκα είσαι σύ, τί μάτια είν' αότά, τί μάτια!»

ΕΚΕΙΝΗ.— «Ωχ! Δέ δίνω δυάρα!»

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Ζαχαροπλάστης ήταν ό μπαμπάς σου;»

ΕΚΕΙΝΗ.— «Κάτι με τραβά κοντά σου, μά δέν ξέρω τί...»

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Ένα ταχειδάκι στην... Κολοκυνθού;»

ΣΚΗΝΗ 2α

(Μεθύν άπ' τ' άστέρια κι' έκείνος κι' εκείνη.)

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Μάρω, Μάρω, μιά φορά είν' τ'ά νειάτσ».

ΕΚΕΙΝΗ.— «Σφίξε με κι' ένωμένα τ'ά χέιλη...»

ΣΚΗΝΗ 3η

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Άντιο, ήρθ' ό καιρός νά χωρίσουμε».

ΕΚΕΙΝΗ.— «Μή φύγης, πού θά πής;»

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Ξέχασέ με!»

ΕΚΕΙΝΗ.— «Θά σ' έδουκωθώ».

ΕΚΕΙΝΟΣ.— «Μήν έλπιζεις!» (Φεύγει).

ΕΚΕΙΝΗ (μόνη).— «Όλος ό κόσμος τώρα δουλεύει μνησ-
κά»

Γ. ΘΣ

Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΣΤΗ ΜΑΡΙΩ

Διαζύγιο

Ήτσι ήτανε, Μαριώ, γραφτό
—τό ήξερες, θαρρώ, κι' αυτό—
καί μ' ήπερνούσες γιά κουτό
φαίνεται τελευταίως.
Γι' αυτό με κόλπα πά νά πη
—ποτέ δέν ήνοιωσες ντροπή—
ήγάθηκες σάν... άστραπη
κι' έτσι μ' ήκανες... «τέως».

Ηγκρίνιαζες άπό καιρό
καί στόν καθένα νεαρό
έριχνες βλέμμα φλογερό
κι' είχες σπόρ τό κόρτε.
Δέν σου καιγότανε καρφι
άν τ'ά φοράω στην κορφή
κι' άν μου χαλούσαν την...μορφή
μέ σπύρτο άκουαφόρτε !...

Μαζί μου ήρχώσουν γιά καλό ;
Άπό καπρίτσιο σου τρελλό !
Μ' ήπέρναγες καί γιά...φελό
μά καί γιά... ύποζύγιο.

Ήτσι, Μαριώ μου, μερακλού
δέν θάσαι της καρδιάς μου
[«κλου»]

Κι' άφού έγεις άλλο γιαβουκλού
πάμε γιά διαζύγιο.

Αύτά άμóre μου παληό
ό ΓΙΑΓΚΟΣ άπ' τό Κορδελλιά.

Τής εβδομάδος τ'ά συμβάντα
— σ' αυτή τή στήλη πάντα

«ΡΑΔΙΟ — ΕΥΡΩΠΗ»

ΤΟΚΙΟ

Άφού δέν έπετύχαμε την τής Σαγκάης άλωση
Κι' είς έξοδα ύπεβλήθημεν έφόδων καί άμύνης
Τό κράτος μάς επέβαλεν θεσμόν στην κατανάλωσιν
Στήν χρήσιν καί κατάχρησιν έν γένει τής βενζίνης.
Καί άναγκάζει ούτω δέ τόν άμοιρον Ίάπωνα
Πού άλλοτε έξώδευε βενζίνης τεκεδέες
Είς τ'ά καλά καθούμενα, παράλογα καί άπωνα
Νά μη μπορή είς τό έξής νά βγάξη ούτε ...λεκέδες!

ΣΑΓΚΑΗ

Μέ τούς έχθρους μας φαίνεται συμμάχησε κι' ή
μοίρα.

—Τό πράγμα είν' άπλούστατον άλλά καί φανερό—
Γιατί μετά του αίματος την πρώτη την πλημύρα
Ευθύς έπηκολούθησε πλημύρ' άπό νερό !

Ήτις προεκάλεσεν σημαντικήν ζημίαν
Μέ λύσσαν άκατάσχετη καί τρόπο φθονερό
Συνάμα καί διέψευσεν την πάλαι παροιμίαν
Ότι «τό ...αίμα σήμερα δέν γίνεται ...νερό!».

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Του Ροϋζβελτ ένυμφεύθηκε ό Τζών την Άννα
[Στάρκ του,

Μίαν μανιώδη φιλαθλον με ιδικήν της λίμνην,
Δυό γάτων ιδιοκτήτριαν, φαιάς έπίσης άρκτου
Καί είς τούς κήπους βόσκουσιν αίγοπροβάτων
[ποίμνην

Καί τώρα πού τυγχάνωσιν μανιώδεις είς τ'ά σπόρ
[των

Καί κάτοχοι παλαιστικής δεινότητος μιάς δόσεως,
Είς πάλην θά συναντηθούν κι' είς καναβάτσον...
[χόρτων

Μέ χρόνον καί διάρκειαν μέχρι δευτέρας πτώσεως.

ΜΟΣΧΑ

Συνεχίζεται τό κύμα των τυφεκισμών άθρόον
Διά σφαιρών ούχι άσκόπων
Πολιτών πολλών άθρών
Καί κατ' όναρ κατασκόπων.
Σ' όλας τ'άς περιφέρειας έχει ένταθ ή τ'άμα
Κι' όλο πέφτουν τ'ά κρανία έπί του έδάφους κραίμα
Τρομερά δ' έπιδεινούνται τούτο είς την Ούκρανία
Ώστε με την σημασίαν νά την κάνουν ...Ού...κρανία!

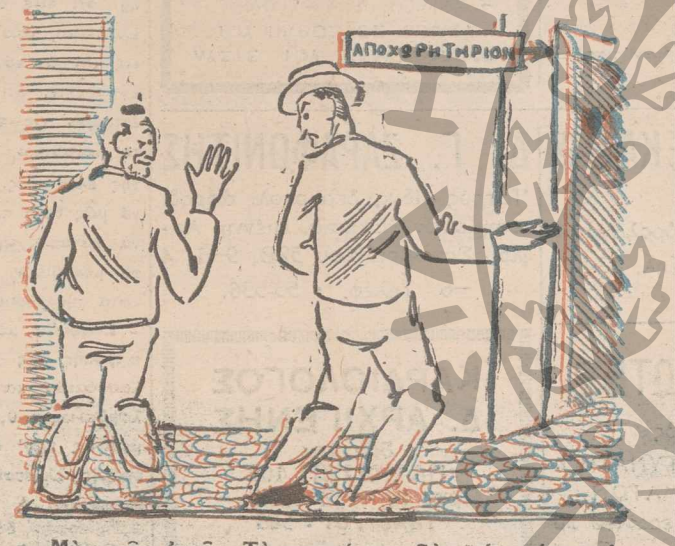
ΑΘΗΝΑΙ

Κάθε ρωμής παρίσταται έκών άλλά καί άκων
Είς συνεχή συζήτησιν έξαγωγής βαμβάκων
Πολλοί μιλάνε έντονα με ύφος κουτσαβάκι
Καί μερικοί σέ σφάζουνε —ώς λέν, με τό...βαμπάκι.

ΜΟΥΛ—ΠΟΥΛ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙ

ώρισμένων περιοδικών γιάτην ποιότητα του χαρτιού
των

— Μην πάς εκεί... Τό χαρτί του δέν λείει τίποτα!

Ο ΑΓΚΩΠ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΜ

Πιεστήριος

Πήραν άέρα σου μυαλά
καί τέλεις σώνει καί καλά
νά μπής μέσα σέ τραίνο
άφού ντέν έχω ίτε παράς
κι' άντρωπος είμαι φουκαράς
ντουλειές μου φτωχεσμένος.

Κι' ίστέ κουστούμε πού νά βρώ
πού γράφει χέρι σου άβρό
σ' αυτή έπιστολή σου.
Νά πάρω φίλους μου πολλούς
νά μη χρωστώ η Μιχαήλους
καί νάρτω «σίκ» αυλή σου.

Κι' ύστερα γιάβρουμ ντέν μπορώ
τραίνο νά κάτωμαι σωρό
μέ μάννα σου άντάμα
ή μηγαλή ν' άγκομαχά
καί σ' ένας ώρα μοναχά
νά ίνω...πήττα π'άμμα !

Ο ΑΓΚΩΠ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΑΤΥΡΑ

Πρόνοια

Στό λιμανάκι έπροχτές
δύαν με κατευώδεσες
ένα φιλι σου ζήτησα
καί πρόθυμα μου τώδεσες.

Μέ χέιλη πού μυρίζανε
ύπες μωσχολίβανω
καί πέρασες τ'ά χέιλη μου
τρεις μέρες άπ' τόν κλιβανώ!
ΠΥΞ—ΛΕΞ

Λόγια μεγάλων άνδρων

— Οι αϊώνες καί οι...
συγγραφείς άντιγράφουν άλ-
λήλους.

ΣΥΛΒΙΟΣ

— .Ο Μπέρναρ Σά άντέ-
γραψεν έμένα κι' έγώ τόν
Γιαννουκάκη. Τά σωστά,
σωστά...

ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

— Για τό ζήτημα τής
«Μοναξιάς» θά έ-
πέμψη καί ό Σακελλί—
ά ρειος Πάγος.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

“Αδικα πήγαν τ'ά νειάτα
μου κι' έπωφελούμαι άπ' τ'ά
γρηρατιά μου.

ΑΤΤΙΚ

— Τό θεάτρο μου θά πάη
άπό άσφυξία... καί δέν έ-
χω ούτε... Βεντρά-
λ ι α ι

ΣΑΜΑΡΙΤΖΗΣ

— Έφραγα τό «Βάτρα-
χ ο» γιά νά κάνω... «Σ υ-
λ ο υ έ τ τ α».

Κ. ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ

— Με όλη τή δροσιά του
θεάτρου μου κ'ά η κ'α
κι' έγώ κι' ό Μπόγρης!

Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

— “Ο Κρόνος έ-
φραγε τ'ά παιδιά του καί ό
«Χ ρ ό ν ο ς» τούς έκδύ-
τες του.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ

Η ΜΑΡΙΩ ΣΤΟ ΓΙΑΓΚΟ

Αντιρρησες...

Γιάγκο, αϊώνια κουτέ
δέν τό περιμένα ποτέ
ν' άκούσω τέτοιες νουβατέ,
πού με πικράναν τόσο.
Κι' άν σουπα νά μην 'ρθης ξανά
δέν στώπα αυτό άληθινά.
—Ξέρεις, μ' άρέσουν τ'ά...ξανά
κι' άλλου θά σ' άνταμώσω !

Σαν δέν ξανάρθης νά με δής
πούμαι άφράτη κι' ευήδης
—Στους τρόπους λίγο...άναιδής!
θα πάω μ' άλλους, Γιάγκο
π' όλο μου κάνουν κομπλιμάν
πως μ' άγαπούν, άμάν, άμάν
πιότερο κι' άπ' τόν...πατρουμάν
καί... άς μην έχουν φράγκο!...

Γιατ' ή Μαριώ βρέ σ'τά παιδιά
χουτ'ά μονάχα την καρδιά
στη φεγγαρόλουστη βραδυά
Μαίου ή κι' Αυγούστου.
Δέν άγαπά...τοίς...μετρητοίς !
Τήν κοβει κάθε ποιητής
κι' άν άγαπάει...παρευτής
τό κάνει χάριν γούστου !...
Αυτά κι' άνήμερο Θεοτώ
Σέ άναμένω, ή ΜΑΡΙΩ

Διά την άντιγραφην
ΧΡ. ΠΥΡΡΙ.

